

වර්තමානයේ අතීතයේ අතර දෝලනය වන මෙන් සිතුවලි හිසි ලෙස එක්තැන් කර ගන්නට මම වෙනසෙමින් සිටින්නෙමි.

මගේ කතාව ඔබ ඉදිරියේ දිග හරිමින් සිටි මට ඒ කතාවෙන් මදක් බැහැරට යන්නට ඉඩ දෙන්න. අවසන් වුණ මග මැතිවරණය පිලිබඳ මට සිතෙන යමක් ඔබට කියන්නට මට අවශ්‍ය ය. මගේ කතාවේ ඊළඟ පරිච්ඡේදය වෙන්ව තිබුණේ අප ලැබූ දැවැන්ත පරාජයක අමතර අත්දැකීම ඔබට කියන්නටය. ඒ අමතර අත්දැකීමෙන් දශක හතරකට පසුව පක්ෂ ලද අනපේක්ෂිත පසුබැස්මක් පිලිබඳව ලියන්නට සිදුවීම අපූරුම අත්දැකීමකි.

“සහෝදරයා පරාජයක් කියන්නේ ගමනක අවසානය නෙවෙයි.. පරාජයක් කියන්නේ නැවත ගමන් අරඹන්නේ යක්කිය එක්තැන් කරගන්න ලැබෙන ප්‍රච්ඡේද අවකාශයක්. පොඩි හුස්මක් ගන්න ලැබෙන ඉඩක්” අමමේ සහෝදරයා එළා කී කතා වමට තවමත් මතකය.

අප දේශපාලනයේදී ඉගෙන ගත් පරිදි ඉතිහාසය තුළ එකම සංසිද්ධියක් නැවත වරක් සිදුවන්නේ නම් එහි ප්‍රතිඵලය බෙදුවා-චකයක් හෝ විගඩමක් වීම අනිවාර්ය ය.

මගේ පියාගේ පරම්පරාව හෝ මගේ පරම්පරාව හෝ මගේ දරුවන්ගේ පරම්පරාව රටේත් ජනතාවගේත් යහපත කතා ගොඩනගන්නට උත්සාහ කරන ලෝකය - සමාජ ක්‍රමය - වෙනුවෙන් හෙළා දැකිය ලේ කළුළු හා සියලුම පරිත්‍යාග හා කැපකිරීම් පිලිබඳ මේ රටේ ජනතාවගේ ප්‍රතිචාරය පිලිබඳව නොයෙකුත් අදහස් විශ්ලේෂණ හා මඩ පුළුරු පසුකිය කාලය පුරාම මාධ්‍ය හරහා ගලා ගිය ආකාරය අපි දැක්වෙමු.

මැතිවරණයෙන් පක්ෂය ලැබූ ප්‍රතිඵලය පිලිබඳ විශ්ලේෂණයක් ඉදිරිපත්කිරීම මගේ අදහස නොවේ. පක්ෂය හා දීර්ඝකාලීන

සහෝදරයා පරාජයක් කියන්නේ නැවත ගමන් අරඹන්නේ යක්කිය එක්තැන් කරගන්න ලැබෙන ප්‍රච්ඡේද අවකාශයක්..

විජයවවාදියකුගේ සාමාන්‍ය කතාව

සැබෑ මිනිසකු කියන සත්‍ය කතාව අසා ලියන්නේ ජගත් ජේ වීදිරිසිංහ 8

සබඳතාවක් තිබූ පුද්ගලයකු ලෙස හෝරාගත් අදහස් කියපාම ඉදිරිපත් කිරීමට මට සිතෙයි.

පක්ෂයක් වශයෙන් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ වඩාත්ම විශාල ජන ආකර්ශනයක් දිනා ගත්තේ පසුගියදා අවසන් වූ මහ මැතිවරණයේදී ය යන්න අවිවාදිතය. ඉතිහාසයේ කිසිදු නොතිබුණ තරම් ජනප්‍රියතාවක් පක්ෂය ලබා ගත් අතර විද්වතුන් අතුළු සමාජ ක්‍රියාකාරකයන් බහුතරයකගේ සහය ද පක්ෂය වෙතම තිබුණි. මේ ජනප්‍රියත්වයට හේතු වූයේ පක්ෂයේ සාමාජිකයන්ගේත් නායකයන්ගේත් කැපවීම හා අවිකතාවය පිලිබඳව

ගොඩනැගුණ විශ්වාසයයි. අවසන් හෝරා කීපය තුළ ඇතිවුණ තියුණු තරගයත් පැවති දුෂිත රජය පරාජය කරන්නට ජනතාව තුළ තිබූ දැඩි අභිලාෂයත් එයින් ජනිත මාහසික අස්ථාවරභාවයත් විසින් පරිපෙට ලැබිය යුතුව තිබූ ආසන සංඛ්‍යාව පහත හෙලනු ලැබුවද ඔවුන් ලබාගත් ප්‍රගතිය කිසියෙක්ම අවතක්සේරු කළ නොහැකි එකක් විය.

මා අද පරිපෙට ක්‍රියාකාරකයකු නොවුණද එම පක්ෂය කෙරෙහි යම් විවේචනයක් මසින තිබුණ ද පැවසිය යුතු සත්‍යයක් ඇත. පරිපෙ සාමාජිකයන් දේශපාලනය කරන්නේ තමන් උදෙසා නොවේ. අනුන් උදෙසා ය. ඒ දේශපාලන සඳහා මිලක් නැත . සියල්ල

පරිත්‍යාගයන් ය. සේවය ස්වේච්ඡාවෙන් ය. පීඩත්වයෙන් ප්‍රතිපත්ති මත හා විනය තුළ ය. ඒ විනයවත් බව රටේ අනෙකුත් දේශපාලන පක්ෂ හා සඳහන් වීට අතරට පොළොව මෙන් ය. එය එතරම්ම උසස් ය. සාමාජිකයා සමාජයකු නොව ආදර්ශයකු ය. ඔහු අනුගාමිකයකු නොව මග පෙන්වන්නෙකි. එහි සාම විශ්වාසයේ සාමාජිකයා තමා පිලිබඳව මෙන්ම වැඩ පිලිවෙල පිලිබඳව ඉතා ඉහළ තක්සේරුවක් ඇතිව සිටියි. එසේම ඔහු ඉතාම සංවේදී පුද්ගලයකුද වෙයි. ඒ බව ඉතා කුඩා සිදුවීමක සිට මහා ජාතික විශ්වාසයක් දක්වා ප්‍රායෝගිකව මජප්‍ර කොට පෙන්වන්නටද පක්ෂය සමත්ව තිබෙයි. එහිසා පක්ෂයේ අති මානව අනුකාරකයක් හෝ ස්වයං මෝහනයක් හෝ නොවේ. ජනතාවගේ දැනුමේ තරමට ඔවුන් තම කැමැත්ත ප්‍රකාශ කර තිබේ.

එසේම පක්ෂයේ අතිත ක්‍රියාකාරකයකු ලෙස පක්ෂයට යමක් කියන්නටද මම කැමැත්තෙමි. පක්ෂය රටේ දේශපාලන රටාව අනුව වෙනස් විය යුතු බව ඇත්තය. වෙනස්වීම යනු අතීතය සතුමුලින්ම අමතක කිරීම නොවන වග පක්ෂය තේරුම් ගත යුතු ය. මේ වතාවේ පක්ෂය සිය මතය ජනතාව අතරට ගෙන ගියේ මාධ්‍ය හරහා ය. එය වේගවත් ය. එසේ වුවද වඩා ප්‍රතිඵලදායක වන්නේ ජනතාව අතර ගැවසීමෙන් ජනතාව සමග කෙළින් කතා කිරීමෙන් සන්නිවේදනය කිරීම බව පක්ෂය තේරුම් ගත යුතුය. පසුගිය මැතිවරණකාලයේදී මගේ ගමේ

ආගතියෙකු මට කී කතාව මට සිහිපත් වෙයි.

“ටී එකෙන් නම් පක්ෂය හොඳයි කියලා පෙන්වා පුත්.. ඒත් අපේ පැත්තේ වැඩ කරන කෙනා කවුද කියලාවත් අපි දන්නේ නැහැනේ”

දිවයිනේ බොහෝ පළාත් වල තත්වය මෙබඳුම විය. මාධ්‍ය ඔස්සේ කෙරෙන දේශපාලන සංවාද ගමට ගොත යා යුතුය යන්න අද දවසේ වැදගත්ම තේරුම් ගැනීමක් විය යුතුය. අප එළා කළේ එයයි. එළා මුළු ජාතික කොට්ඨාශයක් පුරා ලිසිව කනු බඩගාමින් අප කළ දේශපාලනය දැන් කළ යුතු නැත . දැන් ඒ සියල්ල කරන්නට වාහන ඇතුළු සමස්ත පක්ෂයට ඇත. අප මාසයකින් කළ දේ දැන් පක්ෂයට සතියකින් කළ හැකිය. එහිසා පක්ෂය නැවත ගමට යා යුතුය. ගමේ කඩ පිළේ ගොවි පොළේ සාමාන්‍ය ජනතාව සමග ගැටිය යුතුය. ඔවුන් හා සංවාදයක යෙදිය යුතුය. ඔවුන් දිනාගත යුතුය. මේ අප ආදරය කළ පක්ෂයයි. අප අද එයින් අත්ව සිටියත් අදත් ඒ පිලිබඳ ආදරය අපේ සිත් තුළ නො-නැසී පවතියි. එය අතිවිද්ධිය අපේ ඒකායන පැතුමයි. දුර රටක සිටියත් පක්ෂය අප බලා පොරොන්තු වූ තරම් ඉදිරියට නොයාම අපට දැනෙන්නේ අප වඩාත් සංවේදී මිනිසුන් බවට පක්ෂය විසින් අත අතිගියේදී අප පත් කරනු ලැබූ නිසාය.

මතු සම්බන්ධයි